

- a member of it. विश्वस्ति m. E. of Indra & Agni; विश्वा पति m. prince, king.
- विश्वङ् a. fearless, not afraid of (—०), secure; n. adv.
- विश्वङ्गुर a. extensive, enormous, huge, awful, terrible.
- १ विश्वङ्का f. hesitation, suspicion, doubt, fear, apprehension.
- २ विश्वङ्का f. fearlessness, security, ease.
- विश्वङ्कित a. fearful, suspicious, uneasy about, anxious over (acc. w. प्रति or —०).
- विश्वङ्दिल् a. suspecting, expecting, apprehending.
- विश्वङ् a. to be suspected or apprehended.
- विश्वद् a. clear, pure, distinct, intelligible; tender, soft; dexterous, fit for (—०). Abstr. विश्वा f.
- विश्वद्य, विश्वाद्य cleanse, purify make clear or explain.
- विश्वदी w. कृ the same.
- विश्वन् n. entering, penetrating (—०).
- विश्वय m. middle, centre; uncertainty, doubt, p. विश्वन् & विश्वा.
- विश्वर् a. tearing asunder; m. a cert. disease.
- विश्वराक् a. falling asunder, decaying, frail, abstr. विश्वा f.
- विश्वरीक m. N. of a cert. disease.
- विश्वल् a. having no point (arrow); having no (arrow-)point or wound, i.e. free from pain, N. of a man.
- विश्वल्लक्षण् f. ई healing arrow-wounds, f. a cert. medicinal herb.
- विश्वसन्, f. ई killing, murderous; m. sword; n. killing (an animal), cutting up, slaughter, fight.
- विश्वसित् & विश्वस्त् m. who kills or cuts up (an animal).
- विश्वस्त् a. weaponless.
- विश्वाख a. branchless or having spreading branches, forked; f. आ sgl. dg. pl. N. of a lunar mansion, f. ई a forked pole (also विश्वाखा f.); n. fork, ramification.
- विश्वाखदत्त् m. N. of a poet.
- विश्वातन् a. (f. ई) & n. hewing down, destroying.
- विश्वारद् a. experienced, knowing, wise; clever at, familiar with (loc. or —०).
- विश्वास् a. extensive, wide, large; intensive, great, important. f. आ E. of the city of Ujjayini.
- विश्वासता f. extent, width.
- *विश्वासलेज् a. large-eyed.*
- विश्वासलोचन् a. = prec.
- विश्वासाच्, f. ई the same.
- विश्वास्त् a. communicative, liberal.
- विश्विष्व & विश्विष्व a. having no tuft of hair, bald; unfeathered or unpointed, blunt (arrow); m. a (blunt) arrow.
- विश्विरस् a. headless (also विश्वा), pointless, topless.
- विश्विश्वासिष् a. ready to kill.
- विश्विष्व a. separate, distinct, marked by (instr. or —०); peculiar, special; distinguished, eminent, excellent at (instr. or —०), best of (gen.); different from i.e. better or worse than (abl. or —०). Abstr. विश्वा f., विश्वा n.
- विश्विष्ववर्णी a. & m. (of) a particular colour.
- विश्विष्वस् f. explanation.
- विश्वीण् a. broken, torn, scattered, decayed, wasted, destroyed; abstr. विश्वा f.
- विश्वीर्णन्, f. विश्वीर्ण headless.
- विश्वील a. bad-natured, immoral.
- विश्वुद् a. completely purified or cleansed, pure, clear, bright; settled, absolved, finished. Abstr. विश्वा f., विश्वा n.
- विश्वुद्भाव & विश्वादार् a. pure-hearted.
- विश्वुदि f. purification, purity; p. विश्वुद्.
- विश्वुक् a. quite dry, withered.
- विश्वन् a. quite void or empty.
- विश्वूल् a. having no spear or pike.
- विश्वूल्ल a. unfettered, unrestrained; immoderate, excessive, n. adv.
- विश्वूङ् a. hornless, topless.
- विशेष m. (n.) distinction, difference, special property, peculiarity; kind, species, individual; eminence, superiority; something extraordinary of, chief, first rate (०—०—०) — Instr., abl., & —०—० in a high degree, especially, particularly.
- विशेषक a. distinguishing, qualifying; m. n. mark on the forehead.
- विशेषकरण् n. doing better, surpassing.